

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

JESUS
frälsar
syndare

JESUS
helbräddar
de sjuka

JESUS
döper i Helig
Ande och
eld

Läs i detta nummer

ARNE IMSEN:

Med livet som insats

BJÖRNE ERIXON:

Jesus, syndaren
och moralen

K.G. JOHANSSON:

Vad är Guds
församling?

EYSTEIN RAUDE:

Genom ont rykte
och gott rykte

**ANDERS B.
ANDERSSON:**

Lag och evangelium

JONAS NÄSLUND:

Älskar du mig?

DESSUTOM:

Vittnesbörd,
frågespalt, Brev från
läsekretsen m.m.

LAG OCH EVANGELIUM

ANDERS B. ANDERSSON

Det budskap som skall åstadkomma väckelse i människans samvete och föra henne fram till en verklig frälsningsupplevelse, måste ovillkorligen innehålla både lag och evangelium. —

Lag och evangelium är inte varandras motsatser — lag och evangelium hör ihop. Jesus säger själv: "I skolen icke mena att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har icke kommit för att upphäva, utan för att fullborda. Ty sannerligen säger jag eder: Intill dess himmel och jord förgås, skall icke den minsta bokstav, icke en enda prick av lagen förgås, förrän allt har fullbordats." —

— — —
Människan kan icke rätt uppfatta eller uppskatta evangelium, där inte lagens krav också förkunnas. —

En sträng kan inte ljuda som hänger fritt i luften. Först när den får en resonansbotten kan den ton höras, som finns i de luftsvängningar, som strängen framkallar. — Utan att Guds lag förkunnas blir evangeliet hängande fritt i luften. Människohjärtat kan inte höra eller uppfatta evangeliets härliga toner utan att lagens krav först får bilda dess resonansbotten.

Lagen är en "uppfostrare till Kristus", säger Paulus. Många av oss skulle aldrig ha kommit till Kristus om inte just lagen drivit oss till honom. — "Kristus är lagens ände till rättfärdighet", säger också samma apostel, eller, som David Hede-

gård översätter samma ord: "Kristus är slutet på lagen som frälsningsväg." — Kristus, inte lagen, är vägen till frälsning, men lagen är vägen, som leder fram till Kristus. —

Om människan icke på allvar ställes inför Guds bud och vilja, anser hon sig inte ha bruk av Guds nåds evangelium.

"Vad lagen åstadkommer är kännedom om synden." Lagen visar människan hennes synd och skuld, vanmakt och ringhet och för henne så fram till det ögonblick, där hon i förtvivlan måste utropa: "Jag arma människa — vem skall frälsa mig?"

I den situationen uppfattar och uppskattar människan verkligen evangelium — och det var lagens krav som förde henne dit. Framställningen av budordets krav är, med andra ord, saltet i förkunnelsen, som skapar törst efter det levande vatten som endast Jesus har att giva. Lagen, budordet med dess krav, är därför en ytterst viktig del av väckelse- och frälsningsbudskapet.

Att det finns människor, som missuppfattat dessa saker och hamnat i egenrättfärdighet genom att tro sig själva förtjäna frälsningen genom att hålla lagens ord eller uppfylla dess krav, bör icke avhålla förkunnaren från att vidare förkunna lagen; lika litet som det förhållandet att det finns människor, vilka missbrukar Guds nåd till lösaktighet, hindrar honom från att vidare förkunna Guds nåds härliga evangelium.

Vi skall förkunna både lag

och evangelium till frälsning för människorna. Och vi skall utan att pruta av på det gamla innehållet göra det på ett språk, så att nutidens människor förstår det. —

— — —

Men sedan då — då lagen har fört människan fram till Kristus, har den därmed fyllt hela sin uppgift? Har vi sedan ingenting med den att skaffa? —

Låt oss se vad Guds Ord säger: "Göra vi då vad lag är om intet genom tron? Bort det! Vi göra tvärtom lag gällande", säger Paulus.

För vilka är den då gällande?

Även det svarar Guds Ord på, klart och tydligt: "Så skulle lagens krav uppfyllas i oss, som vandra icke efter köttet, utan efter Anden." —

Likasom lagens krav leder människan fram till evangelium, skall sedan också kraften i evangelium föra henne fram till lagens uppfyllelse.

Lagen är inte bara något negativt, utan är också i högsta grad positiv. Guds bud och förordningar är det rättesnöre för vårt liv utan vilket vi skulle komma vilse. Lyder vi Herrens bud, skall vi inte gå på några farliga minor, som spränger vårt livsskepp i luften. Herrens lag är som ett fyrtorn, en ljud och en lysboj i natten, som visar oss den farled, där vi tryggt kan segla utan att stöta på de farliga undervattensskär och minor som kan ödelägga vårt livs seglats. —

"Lagen är god..." —

Arne Imsen:

MED LIVET SOM INSATS IV

Tal i Viktoriasalen

Då individen gripes av väckelsen och är redo att ta konsekvenserna, då kommer detta att utöva ett oerhört tryck på omgivningen — ett tryck som skulle nå ända upp i regering och riksdag. —

Jag har tidigare talat om föräldrar som tar konsekvenserna av sin tro och blir frångagna sina barn. — Det är klart att myndigheterna kan ta barnen från en, två eller tre familjer, men vad skall man göra med hundra eller tusen familjers barn? Förstår ni vad jag menar? — Och det är likadant på flera andra områden. —

När det gäller arbetet inom sjukvården är det samma sak. Där finns regler givna till patienternas skydd, som förbjuder en troende sjuksköterska att samtala med de intagna för att visa dem vägen till Kristus. Myndigheterna säger: Du får icke oro patienten. — Den troende sköterskan vet att här är en människa på väg till ett evigt helvete, okunnig om frälsningens väg. Vad skall hon göra? Sjukhusmyndigheterna

bjuder tystnad, men samvetet ropar: Säg ett ord om Jesus! — Vill sjuksköterskan då ta konsekvenserna av sin tro, sätter hon sin kallelse att evangelisera före lojaliteten mot myndigheterna.

Det fruktansvärda är att mitt under det samhället säger: Patienten får inte bli upprörd — patienten kan få men för livet — så ställer detta samhälle sin förnämsta medicinska teknik till förfogande för att expediera icke önskvärda individer. Här möter oss det verkliga föraktet för människolivet. — Mord i humanitetens namn är laglöshetens filosofi. — Jag skulle kunna berätta fruktansvärda saker, som sker här i landet, på detta område. Det är inte alls länge sedan jag samtalade med en av våra unga vänner, som är sjukvårdsbiträde, och som då berättade att hennes uppgift var att paketera alla aborterade foster på sjukhuset. Vad skall en levande kristen göra i en sådan situation? — Protestera naturligtvis — det finns ingen möjlighet

att vi som kristna kan vara med i en sådan hantering. —

EN sjuksköterska kan man förtidspensionera eller skicka till en psykiater och få henne sinnessjukförklarad. Det kommer man också alldeles säkert att göra. Så fort människor avviker från det beteende, vilket samhället har accepterat som normalt, då betraktas den människan som sjuk — det är klart att om en ensam människa vågar träda upp mot samhället och myndigheter, präster, läkare och psykologer, då måste hon anses vara sinnesförvirrad! — EN sköterska kan man alltså sjukskriva eller förtidspensionera, men hur blir det om tio, femtio, hundra eller tusen sjuksköterskor börjar ta konsekvenserna av sin kristna tro? Ja, då blir det inte lätt för ett kristendomsfientligt samhälle! — Man kan inte fylla mentalsjukhusen med frälsta sjuksköterskor. Jag säger igen: en konsekvent tro utövar ett oerhört tryck på omgivningen.

På ett liknande sätt är det

Forts. på sid. 9.

Björne Erixon

JESUS SYNDAREN OCH MORALEN

Av Björne Erixon

Att använda sig av en dikt som ingress till en artikel i denna tidning kan kanske ge anledning till en hel del förundrade frågor. Men ett faktum är, att *just denna dikt* avslöjar en mycket väsentlig, men oftast förvanskad eller bortskymd sida av evangeliet.

En mycket populär och utbredd uppfattning om den kristna moralen är att den är onaturlig, livsfientlig, negativ, inriktad på bud, stadgar och paragrafer. Att moralfrågorna hos icke-kristna människor oftast är *centrerade kring 6:e budet* är väl knappast något att förvånas över. Men att kristna bekännares *attityd- och reaktionscentrum* visar *samma ensidiga koncentration* är väl ändå ett allvarligt tecken.

I många fall lever kristna människor kvar i lagens, det gamla förbundets, tidsålder. Det ser vi tydligt i deras reaktion gentemot människors moraliska misslyckanden. *I stället för att hänvisa till att nåd, försoning, förlåtelse, upprättelse och gudomlig segerkraft finns i evangelium har man bara indignation, förakt, avsky, förebråelser etc. att er-*

bjuda vilsegångna existenser. Man kommer alltså med krav i stället för att se till att *de gudomliga frälsningsresurserna* blir levande verkligheter, möjliga att uppleva och därigenom utövande ett livsförvandlande inflytande.

Man gör verkligen *evangeliet* en björntjänst genom att klistra etiketten kristen på nästan vad som helst. När det *ofta bara* är fråga om moraliska strävanden! Men just därför tror många människor att det att vara kristen betyder främst att anta ett visst moraliskt beteendemönster! En ohygglig och ödesdiger *verklighetsförfalskning!* Men den får sin näring i kretsar där man mer eller mindre tvingats av omständigheterna att gå in för att *fostra unga människor in i den kristna gemenskapen. Resultatet blir* att stora skaror av s. k. kristen ungdom inte är omvända, frälsta eller pånyttfödda. Men *det gamla sinne- laget* lever ostört vidare i *den religiösa idyllen*, där nästan bara *inomvärldsliga värden* och *synpunkter* dominerar eller får göra sig gällande.

Jesu reaktion gentemot sin tids s. k. dåliga människor är

.....
"Det var bara tokar och dårar som lyssnade på Dig först. Det var slavar och skökor och ogärningsmän. — Men då var Ditt rike störst."

NILS FERLIN

Ur *"Innan Ditt rike blev kartlagt"*.

mycket märklig. Han umgicks med dem. Därför fick han också *öknamnet "syndares vän"*. Dåtidens moralväktare och moralfantomer, fariséerna, betraktade Jesus som en upprorsman, som en som upplöste allt vad religion hette. *Han tog ju emot vem som helst!* Han både åt och drack med dem! Detta är ju helt enkelt upprörande! Lägg märke till en sak: *Samma fariseiska reaktion möter oss idag, samma kritik, från just det religiösa hållet!* Det förvånar mig inte ett dugg!

Läs Joh. 8: 1—11! Berättelsen om Jesus och äktenskapsbryterskan borde verkligen skaka om hela det *religiösa och hedniska Sverige!* Fariséerna står här som representanter för lagen, för det gamla förbundet, Jesus däremot inför, på ett chockerande sätt, ett *nytt* moment. Men han kom ej för att upphäva lagen utan för att uppfylla den.

Men nu var *nådens princip* på väg att bli det sätt på vilket Gud skulle handla med människans. Jesu nedböjda ställning visar att Han gjorde sig till ett med kvinnan. Jesu frigivande ord var mer än ord: det låg, och ligger, en *frälsande, upp-*

rättande och förlåtande kraft i dem.

Läs också Luk. 8: 36—50! TÄNK! Observera kvinnans handlingssätt, fariséen Simons indignation och Jesu suveräna och barmhärtiga handlande!

Ja, Jesus gick så långt att han påstod att *skökor* och *publikaner* (tulltjänstemän) skulle förr komma in i Guds rike, än de allvarligt syftande fariséerna! Se Matt. 21: 31! Det är ord av oerhörd sprängkraft och revolutionär anda. Dessa ord borde varje medlem i KDS och MRA tänka på varje dag!!! Medlemsantalet i dessa organisationer skulle säkerligen *sjunka*, medan antalet brinnande själavinnare *öka*! Gud giv att det blev så!

Men här är det nu ej fråga om att på något sätt vilja chockera med avvikande *åsikter*. Det gäller *tvärtom* att *praktiskt* lösa många av de problem som uppstår när evangeliets radikala budskap når till hårt bundna och djupt sjunkna människor.

Hela världens synd är försonade med Gud. Han tillräknar *inte längre* dig dina synd. Läs 2 Kor. 5! Detta är utgångspunkten. *Det enda* Gud begär av dig är att du tar emot budskapet om nåd och försoning. *Men detta mottagande måste då innebära ett avståndstagande från allt vad synd heter. Ett övergivande och bekännande av synden.*

Mitt i en värld full av religiöst, moraliskt skrymteri och av hednisk okunnighet, råhet och hjälplöshet står Jesus och erbjuder sig själv åt alla. I detta erbjudande ligger *allt* vad vi människor behöver. Jesu liv, Hans gärning i död och uppståndelse, visar att Gud är rättfärdig kärlek, *omutlig* och *sträng* men samtidigt *mjuk* och *mild*, förlåtande och upprättande.

Är Du utanför lägret med Jesus — eller inom utan honom? —

Det finns i vår tid många församlingar, som tyvärr, har mycket gemensamt med församlingen i Laodicea. Man skryter över rikedomar och behöver intet. Många Guds församlingar i vår tid tycks vara fullständigt omedvetna om att Jesus står utanför all deras verksamhet och gudstjänstordning.

Men såsom Jesus sökte församlingen i Laodicea, så söker han idag även den församling som är ljum och klappar på för att få komma in och hålla måltid med församlingen.

Kära Vänner! Handen på hjärtat. Hur tror Ni att församlingen i Laodicea skulle ha ställt sig om det skulle ha blivit så att endast en eller två av församlingens medlemmar hade öppnat för Jesus och mottagit Andens fullhet, eld och glöd? Jag vill här citera vad den kände Bibelläraren G. Campbell Morgan skriver i sin bok: *A First Century Message to Twentieth Century Christians*. Boken är översatt till Svenska och utgiven på Förlaget Fildelfia 1959. Den heter på svenska: "Första århundradets budskap till tjugonde århundradets kristna."

"Antag att en man i Laodicea hade öppnat dörren och sagt: 'Jag är övertygad om vår fattigdom. Vi har allt utom Jesus. Jag skall släppa in Honom och duka bordet för Honom.' Vad skulle hända? Samma ögonblick som en person skulle öppna dörren för Jesus, den uteslängde Jesus, och Jesus skulle komma in för att ha gemenskap med den personen, så skulle den personen i gemenskap med Jesus utesluta församlingen. Vi har ofta hört om församlingar, som uteslutit personer. Det är möjligt för en person att utesluta en församling genom

att träda i gemenskap med Jesus. Huru skall då den församlingen komma tillbaka till gemenskap med Herren? Genom att förena sig med Herren och den personen. Just såsom den ende personen kom in i gemenskap med Kristus, så måste församlingen träda in i gemenskap med Honom, som så länge varit uteslängd från församlingen. I Gamla Testamentet finns det en märklig illustration av denna sanning. En dag uteslöt Moses hela nationen från förbundet genom att sätta upp tabernaklet utanför lägret. Till detta centrum kallade han alla, som ville avskilja sig för Herren. Då folket i lydnad samlades omkring detta NYA CENTRUM, togs de tillbaka till gemenskap med härskarnas Herre. Det kom en dag, då Jesus exkommunicerade (uteslöt) hela den judiska nationen och hela världen. Det var den dag Han led utanför lägret. Då Han gick utanför lägret, rev Han sönder förlåten och kallade människor in i det allra heligaste till gemenskap med sig.

Så skulle denna person i Laodicea, som öppnade dörren för Jesus, ställa upp en ny standard av liv och kraft, och den enda vägen för den uteslutna församlingen att återvända skulle bli att intaga samma ställning som den personen. Det är en allvarlig och förskräcklig kris i en församlingshistoria, när en man som svar på den uteslängde Kristus tåliga kallelse öppnar dörren och innesluter Kristus men samtidigt utesluter dem, som förlorat sin trohet mot Honom. Det finns endast en väg för sådana att återvända, och det är att intaga den personens ställning."

E. H.

VAD ÄR GUDS FÖRSAMLING?

Av Karl-Gustav Johansson

Karl-Gustav Johansson

Efter en sådan fråga bör vi först fastslå i några punkter, vad som icke är Guds församling.

Guds församling är icke någon viss religion — inte heller någon kyrka, vad den än bär för namn. Guds församling är icke en förening eller juridisk sammanslutning, ej heller ett parti av något slag — icke ens om det bär täckmanteln församling. Guds församling är icke en matrikelförteckning och här vill jag inflika: låt ingen skrämja dig med att du blir utesluten ur församlingen! Ingen mänsklig varelse kan utesluta ur Kristi församling, nej och åter nej! Den bokföringen sköter vår Fader. Pris ske Gud! Så länge du vill tillhöra Jesus helt och fullt, så tillhör du Guds församling. Jesus säger ju själv: "Den som kommer till mig, den kastar jag sannerligen inte ut." Halleluja!

Guds församling behöver inte heller bildas eller ordnas — den saken har Jesus själv skött om. Den nytestamentliga församlingen ordnade Han för snart tvåtusen år sedan.

Vad som är oss förelagt såsom lemmar i kroppen är att avskilja tjänare i församlingen på varje plats, där ordet predikats och själar kommit till tro. På detta sätt handlade Paulus och Barnabas, där de drogo fram. Apg. 14:23, så uppmanades också Titus att göra Tit. 1:5. Men, hör här, det gällde hela tiden samma församling, vilken plats den än var belägen på. Guds församling är endast EN, men lemmarna oändligt många.

Dessa äldste tillsattes inte för att vara herrar och styresmän eller att bestämma över församlingen utan till att tjäna de övriga lemmarna. De skulle vara fäder för de nyfödda, besöka sjuka och smörja dem med olja, de skulle fördela gåvor från församlingen till de fattiga och tjäna vid borden och på allt sätt lindra arbetsbördan, för

dem som fått andra, andliga kallelser och nådegåvor, så att dessa på ett bättre sätt skulle kunna utnyttja sin tid i Ordets och Bönens tjänst.

De blevo inte heller tillsatta för att utesluta andra lemmar. Denna makt äger icke någon i församlingen utom du själv. Du själv kan gå bort ifrån Jesus. Här gäller ordet i 1 Kor. 10:12 "Därför, den som menar sig stå, han må se till, att han icke faller." —

Nu hör jag liksom någon invända: "Hur skall vi utöva församlingstukt, om vi inte kan utesluta någon."

Då vill jag svara så: "Om vi hade makt att utesluta, hade det inte varit att tukta utan att döda." Nej, församlingstukt är något helt annat! Man skulle kunna likna den vid den tukta, som rätta föräldrar giver sina barn: Frihet under ansvar. Församlingstukt är att tillse, att världslighet och orenhet icke får inträde i församlingen. Att icke gå i ok tillsammans med dem som icke tro — att skilja mellan rättfärdighet och orättfärdighet. Dessa ting skall vi skilja oss ifrån i Jesu namn.

Paulus säger i 2 Kor. 6:17 "Gån ut ifrån dem och skiljen eder ifrån dem, säger Herren." När det gäller bröder och systrar, som försyndar sig, så har vi Jesu egen befallning i Matt. 18:15—18 "Men om din broder försyndar sig, så gå åstad och förhåll honom det enskilt. Om han då lyssnar till dig, så har du vunnit din broder. Men om han icke lyssnar till dig, så tag med dig ännu en eller två, så att var sak må avgöras efter två eller tre vittnens utsago. Lyssnar han icke till dem, så säg det till församlingen. Lyssnar han ej heller till församlingen, så vare han för dig såsom en hedning och en publikan. Sannerligen sä-

Forts. på sid. 18.

ISRAELS STAMFÄDER XIV

Bibelstudium av Vilho Soininen

"Från Asser kommer fetma, honom till mat, (hans bröd, finsk övers.) konungsliga läckerheter har han att giva." 1 Mos.49:20

Då vi läser dessa Jakobs profetiska ord om Asser, stiger fram för oss en fetlagd, småväxt och stadig man. Han är mycket godmodig och mild till sin natur och älskar alla sorters läckerheter och är mycket vänlig mot alla människor.

I Nya Testamentet finner vi även en liknande man. Han heter Barnabas. Bibeln säger om honom, att han var en god man. Apg. 11:24.

Man råkar sällan på dessa goda män, men det finns några av dem i alla fall. Dessa i deras natur framträdande egenskaper, godhet och godvillighet, är dock inte ryggradslöshet. Tvärtom: de är mycket beslutsamma och står för sin övertygelse. De är inte ledda av sina "ledare" eller kyrkosamfund, ty de tänker med sina egna hjärnor. I deras milda anletsdrag kan man även upptäcka egenskaper, som tyder på en mycket bestämd och stark natur.

Såsom Kristi efterföljare blir dessa människor alltid till nytta i Guds rike. Liksom Barnabas var till stor nytta i den första församlingen, är dessa människor till nytta ännu idag. Det blir inga riktiga "ledare" av dem, men de har ögon och hjärta till att se egenskaperna hos andra.

Då Paulus, efter att ha kommit till tro, farit till Tarsus på de andra brödernas uppmaning, och där vistats i tre år, för Barnabas för att leta rätt på detta Guds

utvalda redskap. Vem vet, kanske de andra bröderna aldrig hade brytt sig om Paulus och jag tror inte i alla fall, att de hade besvärat sig med att fara och leta efter honom, liksom Barnabas gjorde.

Barnabas och Paulus blev de bästa arbetskamrater i evangelii väldiga verk. Till en början såg det ut, som om Barnabas var den främste, och Paulus höll sig mera i hans skugga. Men sedan vände sig bladet och Paulus steg till en ledande plats. Barnabas tog aldrig illa upp för det, utan hand i hand fortsatte de att arbeta och att styrka församlingarna.

Det är sannerligen välsignat att läsa om, vad Bibeln berättar om Paulus och Barnabas nu särskilt i denna tid, då predikanterna är avundsjuka på varandra, om Gud använder den ene mera än den andre.

Då Paulus och Barnabas skildes åt, berodde det på, att Paulus inte ville ta med sig Johannes, som även kallades Markus, därför att denne hade fått hemlängtan och återvände från Perge i Pamfylie tillbaka till Jerusalem. Apg. 13:13. Paulus ansåg, att det inte lönade sig ta med sig sådana som vände om på detta sätt. Barnabas återigen såg djupare och ville ta Markus med på nytt, men Paulus var emot det. Då blev det delade meningar dem emellan vilket ledde till att de skiljdes åt, då Barnabas tog med sig Markus och Paulus Silas. Apg. 15:36—41.

Senare skrev Paulus i alla fall till Timoteus att: "Tag Markus,

d. ä. Johannes, med dig hit ty," säger Paulus: "han kan i mycket vara mig till gagn och tjäna mig." 2 Tim. 4:11. Barnabas hade alltså haft rätt och det var hans godvilliga naturs förtjänst att han såg gott i Markus, trots att han avbröt sin första resa och för hem.

O, att det i vår tid funnes flera män med dessa Asser och Barnabas natur! De kan vara till stor nytta i många ting.

Från Asser kommer fetma och godvillighet, hans bröd. Förunderligt att Jakob placerade detta ord i Assers välsignelse. Men hemligheten i Assers natur låg däri, att han åt livets bröd. Petrus säger, att genom dem blir vi delaktiga av gudomlig natur. 2 Pet. 1:4. Ingenting annat kan förvandla oss än Guds ord.

"Längten efter att få den andliga oförfalskade mjölken, på det, att I genom den mån växa upp till frälsning." 1 Pet. 2:2.

Asser bjuder på konungsliga läckerheter. Vad bjuder vi våra vänner och bekanta? Då det en gång var stor hungersnöd i Samarien, åt de i sin stora hunger t.o.m. duvoträck. 2 Kon. 6:25. Jag är rädd för, att många i denna tid, har bjudit på detsamma t.o.m. från predikstolen och många har även ätit det, då de inget annat fått.

Asser bjuder på konungsliga läckerheter. Ära vare Gud för det, att vi inte behöver bjuda våra åhörare på skräp och smuts, utan om vi själva äter bröd, får vi även bjuda på Konungens läckerheter. Halleluja: Välsignad vare Asser och hans bröd! Amen!

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel möten på följande tider i VIKTORIASALEN, Tunnelgatan 19

Söndagar kl. 11.00 och 19.00

Onsdagar kl. 19.30 Väckelsemöten

Väckelse- och frigörelsemöten

Lördagar kl. 19.30 Lovprisningsmöten

FAKIREN som blev FRÄLST!

Du minns säkert hans vittnesbörd i Midnattsropet och du har undrat vart han tog vägen – om han är bevarad i frälsningen? – Jo, pris ske Gud, det håller att tro på Gud – här kommer ett nytt vittnesbörd av honom

En sådan barmhärtighet, som den Jesus visar en människa kan ingen annan visa henne. Det kan jag personligen vittna om — när ingen annan kunde eller ville hjälpa mig då tog Jesus hand om mig. Jesu barmhärtighet är stor. —

Du känner till berättelsen om den barmhärtige samariten. Han som tog hand om mannen som råkat ut för rövare. De hade tagit ifrån honom hans

kläder och allt vad han ägde, slagit honom halvdöd och lämnat honom liggande ensam, sårad invid vägen. — En präst som gick vägen förbi tog ingen notis om honom — gick bara förbi, rädd att smutsa ner sina fina kläder kanske. En Levit som gick vägen förbi såg honom också, men tyckte att den här mannen ingenting var att befatta sig med — han ägde ju inte ens kläderna på kroppen.

Så kom Samariten vägen fram. Han stannade vid den slagnes sida, ömkade sig över honom, göt olja och vin i hans sår, förband honom och tog honom med sig till ett härbärge och såg till att han fick den hjälp som behövdes. —

Så gör Jesus. —

Så gjorde Han med mig — det har jag tidigare vittnat om.

På samma sätt vill Han också göra med dig, du som ligger där slagen och sårad utan förmåga att själv resa dig upp. Han vill läka dina hjärtasår, han vill upprätta dig ur synd

Gösta Sigfridsson

och förnedring och sörja för att du i framtiden får vad du behöver till ande, kropp och själ. —

Sådan är Jesu barmhärtighet. —

Jesus vill att också vi skall vara barmhärtiga samariter, som utan hänsyn till personen skall bringa hjälp till människorna i den stad eller bygd vi bor. Alla har ju en odödlig själ — alla är ju evighetsvarelser. Detta blev så levande för mig då jag för en tid sedan läste en händelse från kriget. På ett frontsjukhus låg både tyskar och fransmän sårade sida vid sida och ropade efter hjälp. Några fransmän som inte var så illa där, ropade till läkaren att han inte skulle hjälpa de sårade tyskarna utan istället ge dem en dödsbringande spruta. En av läkarna svarade då: Här är inte tyskar eller fransmän utan här är alla sårade människor, som alla skall ha samma hjälp.

Så talar barmhärtigheten.

Jesus skall hjälpa oss att inte gå förbi någon. Själv är jag glad över att få vara med och tjäna Jesus. Och det vill jag vara till dess Han kommer.

Gösta Sigfridsson

Här intill berättar han om hur det gick till när Jesus frälste honom och löste honom från alkohol-djävulen och allt annat som följer med ett tivolijobb.

Det är ett levande vittnesbörd om att det sker verkliga under än idag, när Jesus får ta hand om en människa.

Det här vittnesbördet har en gång tidigare varit infört i Midnattsropet, men på många begäran inför vi det på nytt.

"Den 16 augusti 1964 inträffade den största händelsen i mitt liv, ty då mötte jag vår dyre Frälsare Jesus Kristus klockan tolv på natten. Tidigare var jag en syndare och uppträdde på tivoli och i folkparker såsom trollkonstnär och fakir.

I början opponerade jag mig mot all lära om Kristus och den väg, som Han hade utstakat för mig.

Kvällen efter mitt sista uppträdande på tivoli förstod jag nödvändigheten av frälsning och beslöt att ta mig i kragen. Tyvärr höll jag inte löftet längre än till morgonen, då några av tivoliarbetarna frågade, huruvida vi skulle dela en flaska. Mitt mod svek mig eftersom jag inte hade byggt mitt löfte på säker grund, och jag kom åter ut i synd. —

Under vårmässan 1964 kom åter ett tivoli till sta'n. På detta tivoli hade jag tidigare uppträtt och ville nu träffa det gamla gänget igen. En kväll kom en kamrat hem till mig och frågade om han fick bjuda på en flaska. När denna var urdrucken gick min fru till torget, där Maranataförsamlingen hade anordnat fri-luftsmöte. Då min fru åter kom hem, plockade vi fram starka drycker, men jag kunde inte alls dricka med någon smak. Jesus talade till mig på nytt. Min hustru och jag beslöt då att Jesus helt skulle få taga hand om oss. Vi kunde inte vänta till nästa dag, så vi gick till en broder, som var med i Maranata-väckelsen. Klockan var över elva på kvällen, men bättre sent än aldrig, tänkte jag. Den natten mötte vi Jesus, som han verkligen är. Prisat vare hans underbara namn vilket ger en sådan frälsning.

Nu är jag döpt både i vatten och Den Helige Ande. Denna underbara skatt jag har fått i Jesus byter jag aldrig bort. Halleluja. Alla ofrälsta vill jag uppmana att taga Er tillflykt till Jesus. Det behöver Ni aldrig ångra."

MED LIVET SOM INSATS *Från sid. 3.*

också inom socialvård, kriminalvård och ungdomsvård. Våra troende kuratorer får icke säga de hjälpsökande någonting om Jesus Kristus — ingenting. Men hur skall en man eller kvinna med en konsekvent kristen tro, som sitter i den rådgivande verksamheten reagera, då hon ser att hennes klient icke är ett socialt utan ett andligt problem? Skall hon ändå förlita sig till mänskliga medel och resurser, som icke kan hjälpa, då hon är anförtrord ett evangelium, som rymmer lösningen på problemet? Även här måste man lyda Gud mer än människor. —

Vårt välfärdssamhälle säger att vi har experter som sörjer för själavården — vi tillhandahåller den religiösa undervisning som är erforderlig — vi har statsanställda präster med organiserad kyrklig verksamhet — tjänstemän med akademiska betyg i psykologi och sociologi. — Vårt moderna samhälle har gett oss en del bra saker, men samtidigt vill det ta ifrån oss det väsentliga — vår själ — och göra oss till själslösa massmänniskor.

Vad jag tror på är att vi alla, som tror på Jesus, reser oss upp och börjar evangelisera — med alla konsekvenser det medför. Är du med här? — Här kallar Gud oss till strid. Det är inte säkert att vi blir så många — troligen inte. Men jag vet, att vi kommer att bli tillräckligt många för att riva himmels härlighet ned över skaror av människor som längtar efter ett oförfalskat, rent evangelium. —

Nu kallar Gud oss ned från åskådarläktaren för att vi skall kasta oss in i kampen mot satan och hans välde. Vill du vara med? —

Hövdingen kallar till strid — skall du lyssna till mobiliseringsordern? —

Missionärsfamiljen Eklund, fr. v. Peter, Margareta, Daniel, Gunnar och Robert Eklund, som nu återvänder till Afrika.

AVSKEDS- MÖTEN I ÖREBRO FÖR MISSIONÄRS- FAMILJ

Via Spanien reser familjen Eklund i dagarna ut till sitt missionsfält i Afrika som Maranataförsamlingens i Örebro missionärer. Vänner och grupper som vill bidra till deras underhåll kan sända sina gåvor under adress Maranataförsamlingen Fack 207 Örebro 1 Postgiro 64 75 03

Avskedsmöten hölls under veckohelgen 13—14 aug. för missionärerna Eklunds i Maranataförsamlingen, Örebro. Stora skaror samlades från när och fjärran och varje tänkbart utrymme fick tagas i anspråk på söndagskvällen. Förutom familjen Eklund var broder Arne Imsen särskilt inbjuden att predika i högtiden. På lördagskvällen vittnade vännerna Eklunds om sin kallelse och uttryckte sin stora glädje över att åter få gå ut till missionsfältet med evangelium. Församlingens minnesord lämnades av broder Alf Peterson, som läste Hebr. 2: 10—14, 10: 19—21.

Broder Imsen läste 2 Tim. 2 och talade om det personliga ansvaret i kampen för själsars

frälsning. Han varnade för överbetoningen av lustmomentet i frälsningen som kan skapa andliga narkomaner och betonade nödvändigheten av lidandesidan i den andliga uppgiften.

På förmiddagen predikade broder Arne Imsen från Luk. 19: 29 och talade om grunden för vår pånyttfödelse, förnyelse och slutfrälsning.

I avslutningsmötet predikade missionär Eklund och broder Arne Imsen.

I samtliga möten har sångare från Maranataförsamlingen, vännerna Eklund och broder Imsen sjungit. Goda offerinsamlingar för yttre missionen upptogs i mötena.

J. T.

JESUS FRÄLSAR OCH DÖPER I ANDEN

TÄLTKAMPANJ I GÄVLE

**14—25 september
Vid Islandsplan**

ERIK G. ERIKSSON, ARNE IMSEN, ANDERS B. ANDERSSON, BERTHA och GÖSTA SVENSON,
MARITA HAMMAR med flera.

TÄLTMÖTEN I BODEN

Av Gerd Sundström

Maranataförsamlingens evangelistbuss

att sätta spår efter sig och bli fruktbärande. Frälsta och ofrälsta har berörts av budskapet, och Guds ord återvänder inte fåfängt.

Mycket ungdom har kommit kväll efter kväll och lyssnat till evangelium. Längtan efter att få höra Guds ord och att få tag om verkligheten har lyst igenom vid samtal med dessa ungdomar. Även om det inte har skett så mycket synliga resultat, så är jag viss om, att det kommer att mogna fram ett underbart Guds verk i Boden.

Vi har även fått sjunga och vittna på en alkoholistanstalt. Luleå shoppingcenter besökte vi en dag och fick sjunga för 100-tals människor, som lyssnade med tacksamhet. I Centralparken i Boden hade vi sångstunder då människor samlades för att lyssna. Vi tackar Gud för varje tillfälle vi fått sjunga och vittna om Hans underbara frälsning. Lördagen den 6 aug. hade vi dopförrättning i Lule älv. Tre unga syst-

rar döptes till Kristus. En stor skara hade mött upp, trots regnet, för att få åse denna handling.

I kvällens möte upplevde vi en mäktig andeutgjutelse med andedop och förnyelse. Guds ande verkade mäktigt. I det sista mötet tog ett par själar emot Kristus Jesus till frälsning och flera fick möta Gud till förnyelse. Gud är god!

Vi hade önskat att tältmötena skulle ha fortsatt ännu en tid i Boden, men tältet måste tillbaka till Jönköping. Nästa år, om Jesus dröjer, så tror vi att Norrbotten skall kunna ha ett eget tält, som skall gå från plats till plats. Behoven är stora. Människor längtar efter evangelium. Var är du som är kallad att gå med evangelium till dessa trakter?

Bed till Gud för Norrbotten!

Fridshälsningar

Gerd Sundström

Evangelistmissionens postgiro

441005

c/o Swärd, Frihetsvägen 38, Jakobsberg

I Boden har mellan den 26 juli och 7 aug. den första tältmötesserien hållits. Det är med stor glädje och tacksamhet vi kan se tillbaka på och prisar Gud för dessa möten.

Tältet var lånat från Jönköping. Arne Imsen, Karl-Henric Henricsson, Bodenevangelisterna samt ett 10-tal evangelister och sångare från olika platser medverkade. Vänner runt om slöt upp och stödde oss på olika sätt.

Vi fick vara med om ett riktigt grovarbete. Kampen var hård, men vi erfor en rensning i andevärlden. Jag är övertygad om att det som skedde kommer

Ett tiotal evangelister deltog.

Eystein Raude: *Maranataväckelsen i Norge bryter fram...*

GENOM ONT RYKTE och GOTT RYKTE...

Om väckelsen inte är äldre än nio år har den under denna korta tid mött och genomgått många svårigheter vars syfte varit att nedbryta och ödelägga. Det har dock inte fått väntat resultat. Förföljelser och motstånd av olika slag har bara sporrat och uppmuntrat vännerna till att kämpa vidare för sin tro. Intill denna dag har intet lyckats knäcka detta Guds verk. Han som började det goda verket är också mäktig att fullborda det.

Liksom på apostlarnas tid då lärjungarna blev förföljda och kastade i fängelse för sin tro, fick man också i de första åren av Maranatarörelsen känna förföljelsen in på livet. Förföljelsens metoder har förändrats, det hela sker nu på det psykiska planet och inte som förr genom fysisk terror. Man kan fråga sig om inte det är lika svårt? Den personliga förföljelsen är lika intensiv idag och jag kan bara konstatera att såväl i Norge som i Sverige blir man betraktad som fanatiker om man tillhör Maranatarörelsen. Världen förstår oss icke, talet om Korset är en dårskap för dem. Man blir betraktad som mindervärdig, som en person med sviktande själsegenskaper, man klarar inte sig själv man måste ha något att tro på för att kunna leva och därför klamrar man sig fast vid kristendomen. Maranatarörelsen är till bara för en viss typ människor, säger man, nämligen de psykiskt och själsligt svaga. På arbetsplatsen, i skolan, i hemmet kan den psykiska pressen bli enorm. Man märker hur kamrater och kolleger viker undan och tittar föraktfullt på en. Det viskas och les bakom ens rygg och ofta blir man offentlig hånad.

— Andra religiösa betraktar oss som osunda kristna för att vi tar bibeln på allvar och praktiserar den. De förstår inte varför vi ej kan köpslå med världen, som de gör. Men vi kan inte av nitälskan för sanningen. Vi är i sanning för alla främlingar och gäster i denna värld.

Alltsedan Maranataväckelsen blev ett faktum har offentlighetens stora, onda och föraktande ögon varit riktade mot den. De som först tog upp kampen var pressen — den fria, liberala pressen. Om icke dagligen, så i alla fall var vecka, har Maranatarörelsen hängts ut i landets största tidningar, och detta har pågått nu i nio år. Man har kunnat

läsa referat från möten som varit bara förvrängningar och förlöjligande med syfte att få väckelsen att framstå som humbug. Journalister, ogudaktiga rakt igenom, och utan respekt för andras heliga övertygelse, har fått gå löst på Maranata med penna och kamera. Fräcka, simpla och utspekulerade bilder har de använt för att skrämja och uppegga människor mot Maranataväckelsen.

Då det kom fram för offentligheten att man bad för sjuka i mötena och pressen "förklarade" i text och bilder hur det gick till, kom hälsovårdsmyndigheterna med den gudsförnekande hälsovårdsdirektören i spetsen in i bilden. Det hela är hälsovådligt, sade han. Maranata spekulerar i människors godtrohet och "religiösa sjukdomar". Man blir sjuk och kan bli märkt för livet, om man inte slutar att gå på deras möten. Det hela är extas. Man suggereras till att tro, men snart är man lika sjuk och nedbruten igen och kanske inte orkar resa sig mera.

— Om det skedde något i mötena av synliga helbrägdagörelser så var de antingen friska när de kom eller också uppmanade att spela sjuka, eller också var de hypokondriker, sade man. (Det sista var det mest tänkbara.) För att stoppa bön med handpåläggning tog man kvacksalverilagen till hjälp, och det hela gick så långt att saken kom upp i Stortinget i en interpellationsdebatt. Hela Norges befolkning väntade spänt på utslaget. De flesta tog ut segern i förskott. Maranatavännerna led, men trodde på Gud. Myndigheterna väntade bara på att få sätta foten på hela rörelsen. Men det kom ingen dödsstöt för Gud var med och kvacksalverilagen visade sig inte vara tillräcklig. Ännu en gång stod Maranatarörelsen oryggligt fast trots fiendens anstormning.

Men man var inte färdig med Maranatarörelsen för det. I ett av det mest populära program i radio, Studio 19, tog man upp Maranatarörelsens helbrägdagörelsemetoder vid en rundabordskonferens. Tillstådes var Aage Samuelson, hälsovårdsdirektören, en av Norges främsta psykologer och en representant för Christian Science. Programmet som varade i två timmar direktsändes och i hela landet lyssnade man intresserat. Alla med undantag av Aage Samuelson var akademiskt bil-

”Förföljelse och framgång hör samman i Guds verk Utan förföljelse ingen framgång och utan fram- gång ingen förföljelse...”

dade och deras enda avsikt var att blottställa och förlöjliga Maranatarörelsen, men samtidigt på ett förnuftigt och vetenskapligt sätt förklara varför det skedde ”helbräddagörelser” på våra möten. De lärde menade att man genom att icke gå till läkare kunde hamna i mycket allvarliga situationer, där liv gick till spillo. Helbräddagörelserna som skedde var inte fysiska, men psykiska — suggestion helt enkelt.

Skall man nämna förföljelse från kyrkligt håll så finns bara det att säga att den inte har visat sig ha någon betydelse. Man hör oftast inte på prästerna.

Till sin tjänst i kampen mot Maranatarörelsen har man tagit i bruk massmedia, film, teater och TV. Filmen ”Broder Gabrielsen” tog upp problemet med extrema rörelser som praktiserar bön för sjuka och tron på Gud som deras läkare. Man hoppades att filmen skulle kunna slå ner Maranatarörelsen, men det hela blev inte så som man på förhand tänkt sig. Mannen som skrev manuskriptet är läkare och icke troende, men han glömde att Gud står bakom Maranatarörelsen — ingenting kan stoppa Guds verk.

I flera år har det också varit populärt bland landets studerande ungdom att håna och spotta på Maranatarörelsen. Denna form av förföljelse har gjort det mycket svårt för skolungdomen inom rörelsen. I de så kallade studentkarnevalerna har man år efter år utsatt oss för smädelsen. Med hjälp av plakat och utklädda personer har de karikerat oss på de grövsta sätt och försökt skapa antipati mot rörelsen och dess anhängare.

I sanning har Maranatarörelsen i Norge fått smaka vad det vill säga att bli förföljd för sin tro och övertygelse. Men vad som än har mött oss av storm och oväder, har ingenting förmått att skada den. Guds verk går vidare i Norge, vännerna kämpar vidare, för det är Guds rikes sak det gäller och det eviga livet. Dessutom har vi löftet på vår sida: ”På klippan vill jag bygga min församling”, säger Jesus, ”och dödsrikets portar skall icke ha makt över den.”

— Min vän, det är icke vår strid men Herrens. Låt oss därför arbeta medan det är dag, snart kommer Han som komma skall, Jesus vår HERRE. Amen!

EYSTEIN RAUDE.

Min fråga

I denna spalt söker vi svara på frågor insända från läsekretsen — frågor som i första hand beröra Bibelns sanningar, det andliga livet och vår verksamhet. Sänd din fråga till MIDNATTSROPET, Surbrunnsg. 60, Stockholm VA. Märk kuvertet 'Min fråga'.

Fråga: Kunna sociala reformer bli sämre genom kristendomens inympning?

A. B.

Svar: Frågans innebörd är för oss mycket svävande. Vi kunna i stället framställa en motfråga: Har det då blivit bättre med detta ”sociala reformerande”? Är det mera gudsfruktan, förnöjsamhet, flit, trohet än det var, innan man började med detta reformjakt? Och har Kristus givit oss något uppdrag att göra världen bra? Det blir den ändå aldrig, utan att Han själv ingriper. Vår uppgift är att vara världens ljus, att förhålliga Gud i ord och handling och jordens salt, d v s hindra förruttnelsen. Vi ha blivit ålagda att visa människor till Kristus och bära fram till dem evangeliets budskap, under det att vi troget sköta vårt kall och bedja för konungar och all överhet och alla människor. Det är det bästa sätt, varpå vi kunna hjälpa de arma. Just därför att de kristna så gruvligt svikit sin uppgift och kastat sig på allt möjligt ”reformarbete” har det blivit så dåligt. Så går det, när saltet förlorar sin sälta, när de kristna förvärldsligas, ljuset sättes under skäppan och de troendes vittnesbörd förstummas.

Fråga: Varför avbildas Jesus och apostlarna med långt hår, då Paulus skriver, att det lärer en man till vanheder att bära långt hår?

A. B.

Svar: På den symboliska bilden ”Den gode herden”, en målning i S:ta Agnes koimeterium i Roms katakomber, bär herden kort hår. De gängse Jesusbilderna leda sitt ursprung från en förfälskning, nämligen ett apokryfiskt brev från en viss Publius Lentulus till Pontius Pilatus. Brevet skrevs på 1400-talet och återoppar en beskrivning av Jesus, som går tillbaka till den grekiske historikern Nikeforos (1300-talet). Överhuvud taget äro de gängse avbildningarna av Jesus och apostlarna fullständigt missvisande, och det bör bemärkas, att vi ej skola avbilda Herren på tavlor och kort utan fastmer i våra liv.

”För Gud är allting möjligt...”

EVANGELIST — HUR?

Av Kenneth Bengtsson

"Gån ut i hela världen och predika evangelium..." Mark. 16:15.

Vi talar ofta om evangelist-situationen i vårt land. Jag har nyss varit med på en stor samfundskonferens där man dryftade just detta problem. Man talar också om framtidsutsikterna för evangelister och predikanter. Vi känner alla till, att det är ett ganska stort antal frikyrkopastorer som slutar sina platser och börjar syssla med annat. —

Vad är en evangelist? Läser vi bibeln finner vi att det främst är Jesu lärjungar. Lärjunge betyder efterföljare, och det gäller inte endast för ett fåtal att följa Jesus. Nej, oavsett var vi är eller vad vi sysslar med så är vi Hans tjänare, och det gäller för oss att vara trogna. (I Kor. 4:1—2.) Vi kan undra hur vi skall verka för Jesus? Jo, du känner till uttrycket "vad du är i vardagslivet, det är du". Alltså det är inte bara på plattformen vi utför vårt tjänarvärv, utan också i vårt vardagliga liv.

Vi skall vara Kristusbrev som människor runt omkring oss skall kunna läsa. Jag skriver inte läsa på oss, därför att vi skall inte klistra på oss någon slags religiös etikett, utan vårt Kristusliv skall stråla fram från vårt inre. Då kan den fulaste raggare bli ett Kristusbrev. Kristuslivet sitter inte i det yttre som så många

vill göra gällande. Men en sak är klar, när Jesus får utföra ett verk i mitt hjärta, då kommer det också att synas utvändigt. Vi vet att det som hör till vår helgelse, det är inte något som vi gör själva. Det är den Helige Andes verk, och det begynner inom oss, inte i det yttre utan i det fördolda livet. Sedan strålar Kristus fram.

I denna väckelse är det många vittnen, som mer eller mindre arbetar för sitt uppehålle. Under tiden tror många människor att "i Maranata där tjänar de pengar". — Vi tjänar inte pengar, vi tjänar Jesus, Halleluja. Vi tjänar inte Mammon, vi älskar Jesus och vill fullfölja Hans verk. Vi har offrat allt, tid, pengar och krafter. Men vad får vi i stället? Full frihet att följa Jesus vart det än leder. Inga människomeningar bestämmer vår väg. De försöker nog, men den väckelse som bryter fram utplånar människoverken. Guds Ande är mäktigt verksam, kraften är utgjuten, munnar öppnas och munnar täpps till när det behövs. Jag har varit med i möten då människor som kommit endast för att kritisera sitter bundna. Det blev en chock för dem, att finna denna kraft.

Ja, pris ske Gud, Hans verk

går fram och ingen kan hindra det, och vi offrar allt. Vill du vara med. Kom loss i Jesu namn. Han har makt att lösa dig ut ur varje sammanhang. "Allt blev Honom underlagt", läser vi i Guds Ord. Även det som vill binda dig. Konungens ärende hastar, tiden är framskriden. Vi förfogar inte över århundraden längre. Snart kommer Jesus, har vi då utfört vårt tjänarvärv till Hans ära?

Du som känner att Jesus länge har kallat dig: Gör dig fri, skaka dammet av dig, lossa banden från din hals och följ Jesus. "Stå upp du min älskade och kom hit ut" H.V. 2:8—14.

I denna sista tid skall du och jag leva i frihet, men vi får bereda oss på att bära hans smälek utanför lägret. Och att även få taga den religiösa hopens förakt. Men vad gör det! När Jesus kommer skall han bara hämta det som hör Honom till, och då slipper vi klandrarna och förtalarna, tack och lov.

Det har alltid kostat något att följa Jesus, är vi beredda att ta det så, väntar oss en underbar seger. Låt oss följa Jesus, vad det än kostar. Det kostar många gånger mer att försöka följa människor. Och det har inte Jesus bjudit oss att göra. Han sade "Följ mig".

Midnattsropet ljuder! Upp till kamp denna sista tid. Strid för sanningen och stå för Jesus.

Kom ihåg

tidningsmissionen

Postgiro 571620

Innan Jesus uppför till himlen, efter att ha fullbordat sitt frälsningsverk, ställde Han tre gånger denna fråga till Petrus: Älskar du mig?

Den uppgift som väntade Petrus var stor. Han skulle anstorma otrons makter och vinna dyrbara människor — evighetsvarelser — för Gud. Han skulle bli en ledare för Guds församling — en nyckelperson i Guds rike. Detta visste Jesus. Men Hans fråga löd inte: Har du tillräckligt god utbildning, Petrus? Din kunskap borde inte den förstärkas inför din krävande uppgift? Jesus visste att Petrus var en olärd man ur

motståndet hårdnar och motgångarna uppenbarar sig. —

Nej, det var inte dessa ting som rörde sig i Jesu hjärta. Det var en väsentligare sak. En absolut oundviklig sak för Petrus om han skulle lyckas i sin uppgift att tjäna sin Mästare. Därför löd den rannsakan och genomträngande frågan: *Älskar du mig?*

O, att dagens kristenhet fick sina ögon smorda med himmelsk ögonsalva, så att de kunde se betydelsen av att älska Jesus. Vilken revolution i det kristna verksamhetsmaskineriet! Nu har kärleken till Jesus kallnat hos de flesta. Därför

Älskar du mig?

Frågan har fått en djupare genklang i mitt eget liv, under den senaste tiden. Förra hösten upplevde jag något värdefullt. Jag hade den stora förmånen att vara med i bibelskolan som Maranataförsamlingen i Stockholm hade. Atmosfären där var sådan, att man helt spontant fick kärleken till Jesus förnyad och fördjupad. Jesus blev så stor och dyrbar för mig. Och gång på gång fick jag förklara Honom min kärlek. Det var ett intimt förhållande, som berörde bara Jesus och mig. Jag hade aldrig tidigare upplevt detta förhållande så intensivt. Och jag har hört flera syskon vittnat om samma sak.

En hel del kristna vänner har lämnat de organisationer som de tidigare tillhört och helhjärtat kommit med i Maranataväckelsen, jag tror att hela registret, från pingströrelsen till katolska kyrkan är representerade. Och mångas vittnesbörd är: Kärleken till Jesus har blivit underbart förnyad. Må vi alla bevaras i detta förhållande. Det är vår enda räddning. Amen!

Jonas Näslund

ÄLSKAR DU MIG?

Av Jonas Näslund

folket, men detta var ingen orsak till frågor.

Och inte frågade Han: Är du tillräckligt vis och smidig att leda de kommande mötena? Du får räkna med stora möten, när människor kommer i tusental — då gäller det att kunna ta människorna på ett rätt sätt, så att ingen blir bortstött? —

Han frågade inte heller: Älskar du verksamheten, Petrus? Den verksamhet som redan nu finns, men som efter min himmelsfärd kommer att utvidgas och spridas på ett storslaget sätt? Och nu gäller det att du kan försvara denna verksamhet, ja, ge ditt liv för den, när

offras tid, kraft och pengar på helt oväsentliga ting, ja, på sådant som direkt strider mot Guds vilja och plan. Detta gör man under den falska tron, att man tjänar Gud därmed. Vilket mörker! Kärleken till den egna organisationen är enorm, därför går det att t. o. m. göra väldiga insatser för att försöka rädda även sådant som drabbats av Herrens förbannelse. Tänk om kärleken till Jesus och Hans vilja finge en dominerande plats i hjärtat, då skulle man istället fly ut ur avfallskristendomen och organisationen och begynna bära småleken för Jesus.

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer den 1 och 15 varje månad.

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Redaktionskommitté
DONALD BERGAGÅRD
ERIC-GUNNAR ERICSSON
ANDERS B. ANDERSSON

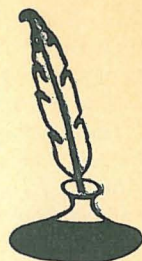
Tidningens adress:
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA
Tel. 32 80 02 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren.-pris kr. 21: — pr år,
11: — pr halvår, 5: 50 pr
kvartal.

För pren. pg 57 16 20

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Brev från läsekretsen

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnatts-
ropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

TILL MIDNATTSROPET

Joh. 16: 33.

Jag har länge känt mig manad att skriva något om Midnattsropet. Jag längtar efter varje tidning. Den är till stor välsignelse för mig, då vi inte har några, eller mycket få, Maranatomöten här i staden.

Det är underbart med denna trosväckelse som går fram över vårt land. Jag är gripen, och ser detta som ett stort bönesvar.

Herren, som fordom öppnade stängda dörrar, Han är samme Gud ännu. — Gud älskar en fallen värld. Till väckelse låter Han nu anskriet ljuda: Se, Brudgummen kommer! Gån ut och möten honom! —

Nina Sandgren
Växjö

Till Midnattsropet.

Vill gärna framföra ett hjärtligt tack för denna tidning. Den blev mig tillsänd genom att en kamrat prenumererade på den åt mig. Tidningen är mycket intressant och jag tycker om att läsa den, om och om igen. En önskan vore att så många som möjligt skulle få den. Den har ett verkligt budskap som måste få komma ut till människorna. Tack och lov.

Monica Rohde-Nielsen,
Helsingfors 55

Tack för den fina tidningen Midnattsropet. Den är alltid efterlängtat var gång den kommer. Dessa fria, gripande vittnesbörd från bröder och systor är trosfriska och stärkande. Syndare frälsas, Guds barn blir frigjorda genom den Hellige Ande, under och tecken

sker — trots allt. Tänker på alla de systrar och bröder som verkar på hårda obrutna fält, må Gud ge dem kraft och nåd att fortsätta. "Tröttna då ej att din säd så ut, kärlekens säd får lön till slut, fastän med tårar du nu får så skall du med jubel skörda få." —

Vi har ingen Maranataväckelse här, men vi väntar på detta, att Gud ska sända en man som bär väckelsens eld i sin själ, och att syndare får höra sanningen om Jesus — att Han kan lösa alla band och bojor.

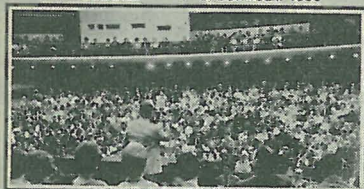
Tack, bröder och systrar för denna fria, härliga tidning, som trotsar både mänskors och ondskans alla andemakter och vågar stå för sanningen, vad det än kostar på. A m e n.

Maranata!

NY grammofonskiva

SÅNG, MUSIK
VITNESBÖRD

DIREKTUPPTAGNINGAR
FRAN
PINGSTKONFERENSEN I
STOCKHOLM 1966

Förhandssång
Hörs
Sångare
Sally Olsen
och Dagmar Engström
och Rogelio Parilla
och Einar Västberg

Tal av:
Dagmar Engström
Sally Olsen
Petter Gylver
Arne Jensen
Egil Mentsen
Hart Lund

MRP 102
MRM

PRIS 25,- kr. 50,- kr.

Pingstskivan har kommit! Alltså den stora LP-skivan med upptagningar från konferensen i Stockholm under pingsthelgen 1966, när Folkets Hus fylldes av frigjorda ungdomar från Norge med Petter Gylver, Egil Mentsen och Dagmar Engström i spetsen, tillsammans med Maranatavänner från hela Sverige.

Många minns mötena under pingsthelgen som tillfällen när Gud uppenbarade sig och visade sin härlighet. Jubeltonen från människor som fått möta Gud steg högt från hjärtats djup.

Denna jubelton från mötena är vad som fångats på LP-ski-

van. På grund av direktupptagningen är den musikaliska kvaliteten på skivan givetvis inte alltid den bästa, men det förstärker bara intrycket av äkthet. Glädjen, spontaniteten och tacksägelsen har inte begränsats eller beskurits genom någon redigering. Det äkta tonfallet får fritt flöda fram.

Hela skivan präglas av att sång, vittnesbörd och bön smälter samman till en enda stor lovsång till Gud.

Rogelio Parilla och Sally Olsen har fått en hel sida av 40-minutersskivan. Aldrig kommer de som deltog i konferensen att glömma med vilken gripenhet och glöd de vittnade och

VAD ÄR VÄCKELSE?

Av SAMUEL FRIDLUND

Det går knappast undgå att märka vilken central plats väckelseproblemet har hos de kristna organisationerna. T. o. m. från den statliga kyrkans män kan man få höra funderingar kring detta ämne. Man talar i kristenheten om väckelsen i gången tid och väntar på väckelse i framtiden och man beder och arbetar för att få väckelse. Man har nog också i många fall klart för sig att väckelsen börjar bland de kristna bekännarna. Och väckelse behövs verkligen. Under tiden man ej är andligen vaken och kanske väntar på att bli väckt så lyckas det ena efter det andra komma in i församlingarna, saker som inte borde få finnas där. Man försöker få inflytande i samhället på politisk väg, villfarelser, människomeningar och människobud kommer in i förkunnelsen och får frodas jämsides med det som är sant och riktigt. Det allmänna avfallet och förvärldsligandet går allt längre.

Sen och får frodas jämsides med det som är sant och riktigt. Det allmänna avfallet och förvärldsligandet går allt längre.

Så händer då det till slut, det som alla gått och väntat på men kanske ingen trott skulle komma, det blir väckelse. Predikanter och evangelister väckta och tända av helig ande står upp och predikar mot avfall och ljumhet. Guds ord blir åter levande och kraftigt, under och tecken sker och många syndare blir frälsta. Sovande kristna vaknar upp och gör bättring och får kraft att kasta av sig träldomsoken man burit på. Så grips man av hänförelsen och går med Jesus utanför lägren bärande Hans smälek.

Men tyvärr så finns det många kristna bekännare som vill fortsätta att sova trots att manbett om väckelse. Man gnyr och gnäller över de nyväcktas framfart. "Maranata-väckelsen skulle vara bra bara de inte vore så kritiska". "Man bara skäller på pingstvännerna i mötena." "Midnattsropet vill jag ej läsa, för där hackar man bara på andra kristna." Ja, så låter några vanliga uttalanden om väckelsen. Man tycker inte budskapet är som det borde vara.

Vad är det då kristenheten menar med "kritik" och "hackande på andra kristna"? Vilken del av förkunnelsen är det som man tycker illa om och vill ha bort? *Jo, det är inget annat än den del av förkunnelsen — väckelsebudskapet som är riktat till den sovande och avfallna kristenheten*, det budskap som manar kristenheten till att göra sig fria från träldomsok, villfarelser m. m. och helhjär-

tat tjäna Jesus. De som beklagar sig över den berättigade kritiken vill inte förstå att det kommit in saker och ting i samfunden och församlingarna som man måste ta avstånd ifrån om man ska få uppleva en biblisk väckelse som man beder om. Nej, man menar att allt är bra som det är.

Jag är säker på att Jesaja och de andra profeterna i det gamla förbundet fick höra samma uttalanden om sig själva på den tiden som nutidens väckelsefolk får höra idag. När Jesaja predikade mot den tidens avfall och trolöshet mot Gud, var det nog många som sade: "Den där Jesaja skulle nog vara bra bara han inte vore så kritisk." "Jag har slutat läsa hans skrifter för han skäller bara på Guds folk", osv. Även på den tiden menade man att allt var bra som det var.

Vänner, låt oss ej ge efter för trycket utifrån så att världen får ta sanningens ord ifrån oss. Det tycks finnas de som tror att en väckelse är väckelse även sedan man tagit bort den väckande delen av budskapet. Men så är det givetvis inte. Börjar vi lyssna till och samarbeta med den sovande och avfallna religiösa världen så kommer de snart att plocka av oss alla sanningar och det kommer ej att dröja förrän vi ej kan skilja på sanning och lögn längre. Vi måste vara rädda om vår andliga klarsyn. När det gäller sådana här saker har vi mycket att lära av Jesus, syndares vän. Han tog kraftigt avstånd från skrymteri, människobud och annan förfalskning av den sanna läran i dåtidens religiösa värld.

sjöng om sin Frälsare. När man nu här lyssnar till deras oförglömliga sång "Immanuel", tycker man sig se Parilla lyfta sina av spetälskan en gång stympade händer mot himlen som ett levande bevis på Guds närvaro, makt och godhet.

LP-skivan i sin helhet väcker hos lyssnaren en ödmjuk tacksamhet till Gud, som har fött fram denna mäktiga och segerrika lovsång från människor som mött Honom.

Glädjande är att skivan säljs till förmån för Midnattsropets litteraturmission, och att så allt samverkar till Guds rikes utbredande.

MRLP 102 Evangelii-Center

Mona Sundkvist

Värdefulla och vackra presenter
till barnen är

BARNBOKSSERIEN JESUS-BÖCKERNA

6 inb. böcker med vackra omslag i färg,
52 sidor och 24 helsidesillustrationer i färg.

Jesusbarnet.
Jesus hjälper.
Jesus vår vän.
Jesus i Galiléen.
Jesus och lärjungarna.
Två liknelser.

MIDNATTSROPET har förmånen att kunna
erbjuda ett begränsat antal av dessa under-
bara böcker till det mycket låga priset av

Endast 20 kronor

för hela serien (med oms.)

Våra barn bör redan från tidiga år lära
känna och älska Bibelns värld och bli
hemmastadda med Guds ord som är en
renande och bevarande kraft i en ond tid.
I varje hem där barn växer upp bör dessa
böcker finnas.

Ifyll och insänd kupongen till MIDNATTS-
ROPET, Surbrunnsgat. 60, STOCKHOLM VA.

Klipp här!! — — — — —

Till MIDNATTSROPET!

Sänd mig mot postförskott bokserien Jesusböckerna
å 20:— kr.

Namn:

Adress:

Poststation:

VAD ÄR GUDS FÖRSAMLING? Från sid. 6.

ger jag eder: Allt vad I binden på jorden, det skall
vara bundet i himmelen; och allt vad I lösen på
jorden, det skall vara löst i himmelen." Du och
jag har lov att taga avstånd från bröder och syst-
rar, som försyndar sig och icke vill taga rättelse
trots att församlingen har förmanat dem. Men,
lyssna nu, här stod intet om att församlingen
skulle utesluta brodern. Utan i nästa andetag för-
manar Jesus oss att inte gå för hårt fram mot
vår broder eller syster, så att vi binder dem vid
deras försyndelse utan istället löser dem. Där-
efter talar Jesus om ett bättre sätt att få bukt
med svåra saker och ting, som möter oss. "Ytter-
ligare säger jag eder, att om två av eder komma
överens att bedja om något, vad det vara må,
så skall det beskäras dem av min Fader som är
i himmelen. Ty var två eller tre äro församlade
i mitt namn, där är jag mitt ibland dem." Matt.
18:19—20.

Här har du Guds församling.

I Kor. 16:19 talas om församlingarna i provin-
sen Asien tillika med den församling, som sam-
lades i Akvila och Priskas hus. Även i brevet
till Filemon talas om den församling, som kom-
mer tillsammans i Appfia och Arkippus hus. Här
ser du åter olika lemmar men fortfarande sam-
ma församling. I Ef. 1:1 hälsar Paulus de heliga,
som bo i Efesus, de i Jesus Kristus troende. I
Fil. 1:1 hälsar Paulus och Timoteus de heliga som
bo i Fillipi tillika med föreståndare och försam-
lingstjänare.

Guds församling är där Jesus är verksam, och
den helige Ande är med och utför de gärningar,
som skola följa dem som tro. —

Guds församling är var helst troende i Jesus
Kristus samlas omkring Jesus till bön och lov-
sång. Till Guds församling hör alla, som har Ma-
ranataropet i sina hjärtan, vilket ju betyder: Du
vår Herre kom!

Karl Gustav Johansson

DELA UT TRAKTATER!

På det sättet kan alla vara med och sprida
budskapet. En välsignad uppgift.

Rekvirera från

Midnattsropet

Surbrunnsgatan 60 - Stockholm VA

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

MRM MREP 29

NYHETER

MRM MREP 31

Donald Bergagård, Roland Lundgren och Kurt Peterzén spelar och sjunger. Solosång Donald

- * I Lustgården
- * Han skall förstå.
- * Triosång Donald, Roland, Curt.
- * Frukt ej stormen
- * Vi reser hem

MREP 30. Eystein Raude sjunger till eget gitarrackkompanjemang. I Egyptens mörker — Gud har älskat världen — Mannen Jesus — Han är densamme idag.

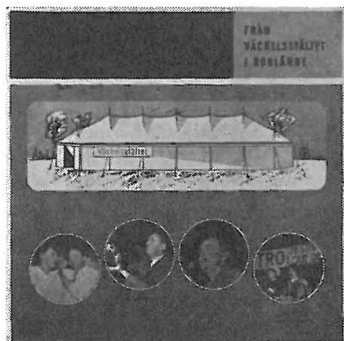
Donald Bergagård och sångare från Jönköping i Väckelse-Tältet. Direktinspelning från ett möte en vanlig veckokväll i Vaggeryd.

- * Till himlens land
- * En säd är vårt liv
- * Han lever
- * Underbar hälsa sjuklingar få
- * Jesus har satt mig fri

HS-181. Jesus har aldrig sagt nej/Lägg den där. Pris 8:—. Erik G. Eriksen.

HS 199. Jerusalem/Till den eviga sångens land. Vivian Mårtensson, Göteborg.

LP 101. Sång och musik, vittnesbörd samt dopförrättning i Väckelse-tältet, Borlänge. Evangelist Eric Gunnar Ericsson, Bertha Svensson, Sigrid Andersson, Marita Hammar m.fl.

HS 203. Jag har hört om en stad ovan molnen/Blott en dag ett ögonblick i sänder. Duetsång av Kurt Peterzén, Roland Lundgren, Falköping.

HS-186. Bönevägen/Glad jag sjunger. Pris 8:—.

HS-197. Jag skall aldrig/Gud förmår. Pris 8:—.

HS-160. Ut i såraregnets tid/Gud vare tack och lov. Pris 8:—.

HS-176. Gud är densamme/Ovan där. Pris 8:—.

MAEP 1. Jesus har frälst min själ, Hav tack, o Jesus/Zigenarsången. Pris 8:—.

MAEP 7. Han är allt för mig/Jag önskar att se Jesus. Pris 8:—.

MAEP 8. Vänd om till din Gud/På en avlägsen höjd. Pris 8:—.

MAEP 9. När de frälsta tåga in/Jesus underbar du är. Pris 8:—.

HS-200. Guldgrävarsången/Jag var borta från Herren. Pris 8:—.

HS 202. Gospel Songs Donald Bergagård and The Brothers. My God Is Real/I shall not be moved.

HS-201. Donald Bergagård Sings Gospel. Over in the Glory land/The King and I. Musik Roland Lundgren, Urban Isaksson, Kurt Peterzén.

Klipp här och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

Namn:

Postadress:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 12599.

Obs.! Ny tidning erhålles gratis vid beställning.

..... st. LP-skiva MREP 102 (Från pingstkonferensen) Pris 25:—.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

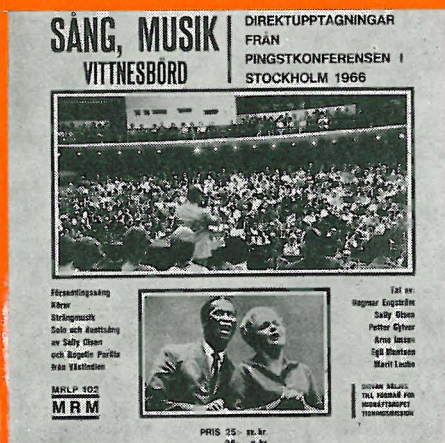
MRLP 102

NU ÄR LP-SKIVAN HÄR!

*med direktupptagningar
från Pingstkonferensen i Stockholm*

SÅNG MUSIK VITTNESBÖRD

Församlingssång
Körer
Strängmusik
Solo o. duettsång
av Sally Olsen
o. Rogelio Parilla
från Västindien

Tal av:
Dagmar Engström
Sally Olsen
Petter Gylver
Arne Imsen
Egil Mentsen
Marit Laubo

Pris 25:-

VINSTEN TILLFALLER MIDNATTSROPETS TIDNINGSMISSION

BESTÄLL DEN REDAN I DAG!

(Använd talongen på föregående sida)